EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.10.2015
COM(2015) 516 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Årlig rapport om de forhandlinger, der er ført af Kommissionen på eksportkreditområdet som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Årlig rapport om de forhandlinger, der er ført af Kommissionen på eksportkreditområdet som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011

1. Indledning

Af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF[1] fremgår det, at Kommissionen " i henhold til sine beføjelser forelægger Europa-Parlamentet en årlig rapport om de forhandlinger, der er ført – og for hvilke Kommissionen har en forhandlingsbemyndigelse i de forskellige internationale samarbejdsfora – med henblik på at fastsætte globale standarder for offentligt støttede eksportkreditter."

Denne rapport dækker perioden marts 2014 til juni 2015.

2. Større udviklinger i eksportkreditter i rapporteringsperioden

De fleste af Kommissionens forhandlinger på dette politikområde finder fortsat sted i eksportkreditudvalgene under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). OECD er i skrivende stund det eneste internationale organ, der har udarbejdet detaljerede tekniske regler for eksportkreditter. I kraft af sin forpligtelse til at gennemføre handelsforhandlinger repræsenterer Europa-Kommissionen EU i alle forhandlinger vedrørende **OECD-arrangementet om offentligt støttede eksportkreditter**[2] og dets **sektoraftaler** (som dækker særlige finansieringsregler for bestemte erhvervssektorer), navnlig:

- sektoraftalen om eksportkreditter til skibe
- sektoraftalen om eksportkreditter til kernekraftværker
- sektoraftalen om eksportkreditter til civile fly
- sektoraftalen om eksportkreditter for vedvarende energi, modvirkning af klimaforandringer og projekter inden for vand
- sektoraftalen om eksportkreditter til jernbaneinfrastruktur.

Ordningen indeholder også særskilte regler for specifikke kategorier af transaktioner (f.eks. et særligt bilag om projektfinansiering). For at sikre en passende grad af komplementaritet mellem eksportkreditter og handelsrelateret bistand omfatter arrangementet også en række discipliner vedrørende bunden bistand.

[1] EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45.

[2] "Arrangementet" er en gentlemanaftale mellem EU, USA, Canada, Japan, Korea, Norge, Schweiz, New Zealand og Australien, som har eksisteret siden 1978, og som har som sit primære mål at sikre ensartede vilkår for deltagernes eksportkreditprogrammer. Arrangementet og dets senere ændringer er jævnligt blevet omsat til EU-lovgivning.

Den grundlæggende idé bag OECD's arrangement – at have et uformelt forum, hvor de største udbydere af eksportkreditter ikke blot bliver enige om regler, der sikrer lige konkurrencevilkår for deres respektive programmer, men også sikrer en passende grad af informationsudveksling og åbenhed om deres eksportkredittransaktioner – har gennem årene vist sit værd. Der har ikke været noget stort behov for at indføre mere rigide redskaber (såsom WTO's tvistbilæggelsesmekanisme) til at løse potentielle konflikter inden for dette område af den internationale handel.

Når udviklingen i OECD's arrangement kan betragtes som en succeshistorie, skyldes det naturligvis i høj grad, at aftaleparterne længe var repræsentative for det globale eksportkreditsamfund. Dette faktum har imidlertid ændret sig markant i de seneste år, fordi mange nye aktører er dukket op på eksportkreditområdet – bl.a. Kina, Brasilien, Indien, Rusland og Sydafrika, for blot at nævne de vigtigste. En hel del af dem har været meget skeptiske over for alle opfordringer til at tilslutte sig OECD's arrangement[3].

OECD er fortsat den vigtigste platform for at nå til enighed om og overvåge eksportkreditreglerne for de 9 ovennævnte aftaleparter. Fordi OECD's arrangement i flere årtier har udgjort de eneste detaljerede tekniske regler for eksportkreditter på internationalt plan, har OECD som institution også udviklet en imponerende specialviden på dette politikområde.

Men på grund af den stigende betydning, som nye eksportkreditleverandører fra lande uden for OECD er ved at få, har det nu selvstændig høj prioritet at formå dem til at tilslutte sig nye internationale eksportkreditdiscipliner. I rapporteringsperioden har **den internationale arbejdsgruppe om eksportkreditter (IWG)**[4] fortsat været det centrale forum for dialog med eksportkreditudbydere uden for OECD. Selv om IWG stadig er forholdsvis ny, har gruppen udviklet sig til et fuldgyldigt ekstra forum for Kommissionen, hvor denne spiller sin rolle som repræsentant for EU i internationale forhandlinger om eksportkreditspørgsmål (nærmere detaljer findes i afsnit 3 nedenfor).

Parallelt med dette arbejde fortsatte OECD's aktiviteter i rapporteringsperioden (nærmere detaljer findes i afsnit 4 nedenfor).

3. Den internationale arbejdsgruppe om eksportkreditter

I rapporteringsperioden har IWG holdt **følgende officielle møder**: det femte officielle møde i maj 2014 i Washington, det sjette officielle møde i september 2014 i Beijing, det syvende officielle møde i Bruxelles i februar 2015 og det ottende officielle møde i maj 2015 i Brasilia.

[3] Dette gælder især Kina og Indien. Brasilien er et særligt tilfælde, da landet kun deltager i sektoraftalen om civile fly, men ikke udviser interesse for at tilslutte sig det generelle arrangement som sådan.

[4] Den internationale arbejdsgruppe om eksportkreditter (IWG) blev iværksat på grundlag af et fælles initiativ fra præsident Obama og senere vicepremierminister Xi-Jinping i 2012. IWG har 18 medlemmer (alle 9 deltagere i OECD-arrangementet – EU, USA, Canada, Japan, Korea, Norge, Schweiz, Australien og New Zealand – samt Kina, Brasilien, Indien, Rusland, Sydafrika, Indonesien, Malaysia, Tyrkiet og Israel). Det langsigtede mål for IWG er at vedtage en række nye multilaterale discipliner vedrørende eksportkreditter. Der er nedsat en styregruppe bestående af USA, Kina, EU og Brasilien. Disse fire medlemmer organiserer og leder IWG-møderne på skift.

Mødernes regelmæssighed viser, at IWG's virksomhed allerede er blevet en etableret regelmæssig proces, hvilket man ikke kunne have taget for givet, da initiativet blev iværksat for to år siden. Gruppen er **stadig løst organiseret** (ingen fast formand og intet fast sekretariat eller mødested), men det har indtil videre ikke har medført nogen større problemer. Det er desuden nødvendigt at tage særligt hensyn til de IWG-medlemmer, som har begrænset eller ingen erfaring med lignende fora. Det vil dog, efterhånden som drøftelserne i IWG bliver mere tekniske og komplekse, blive nødvendigt at genoptage spørgsmålet om gruppens institutionelle organisering.

Som nævnt i den foregående rapport drog deltagerne efter det fjerde officielle IWG-møde i Brasilia den generelle konklusion, at den fremgangsmåde, man havde anvendt i det første år efter nedsættelsen af gruppen – nemlig at sammenligne de enkelte deltageres eksisterende eksportkreditsystemer og -praksisser – ikke længere var hensigtsmæssig. Derfor gik gruppen ved **det femte officielle IWG-møde i Washington den 20.-22. maj 2014** over til en ny arbejdsfase, hvor den først havde såkaldte tekstbaserede drøftelser af de to industrisektorer[5], som den havde besluttet at analysere nærmere, hvorefter den gik over til en reel diskussion om, hvordan man kunne udforme de fremtidige horisontale eksportkreditdiscipliner, altså dem, der skal gælde eksportkredittransaktioner generelt. Denne justering af arbejdsmetoderne i IWG havde en meget positiv effekt på hele processen og gjorde den langt mere dynamisk, hvilket allerede var tydeligt på mødet i Washington. Den kinesiske delegation støttede lige fra begyndelsen denne nye tilgang, selv om den gjorde det klart, at den var blevet pålagt at holde nogle vigtige emner – dvs. præmier, rentesatser og spørgsmål om gennemsigtighed – ude af drøftelserne, indtil IWG gik over til den horisontale fase af forhandlingerne.

På trods af denne tilbageholdenhed var de følgende møder ret konstruktive. Kina var vært for **det sjette officielle IWG-møde i Beijing den 25.-26. september 2014**. Selv om præmier, rentesatser og gennemsigtighed ikke indgik i de officielle drøftelser, havde IWG-delegationerne nogle udmærkede diskussioner om andre tekniske spørgsmål (f.eks. maksimale løbetider, maksimal offentlig støtte, lokale omkostninger, definitionen af kreditters begyndelsestidspunkt, refusion og gyldighedsperioden for eksportkreditter). Som bekendt har kinesiske eksportkreditudbyderes praksis med at bevilge meget længere løbetid end OECD-arrangementets aftaleparter ofte har vakt bekymring hos de europæiske eksportører. Det er derfor særdeles velkomment, at en seriøs drøftelse af dette spørgsmål allerede er påbegyndt i IWG.

EU var vært for **det syvende officielle IWG-møde i Bruxelles den 3.-5. februar 2015**. EU's fremgangsmåde som vært ved dette møde bestod ikke blot i at fortsætte de tekstbaserede drøftelser om skibsbygning og medicinsk udstyr. For at gøre det muligt for gruppen at behandle også de emner, som nogle delegationer indtil videre ikke kunne drøfte officielt, var der desuden indbudt OECD-eksperter til at give tekniske redegørelser for den måde, som præmiefastsættelse, rentesatser og anmeldelser af individuelle eksportkredittransaktioner håndteres på i henhold til OECD-arrangementet. Der var endvidere indlæg fra WTO's og OECD's eksperter om det juridiske forhold mellem OECD-arrangementet og WTO's aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger. Denne tilgang – som generelt blev værdsat af andre delegationer – gjorde det desuden muligt i praksis at udnytte den mangeårige erfaring, som især OECD har udviklet på området for eksportkreditter. Endelig afholdt EU et særligt teknisk

[5] Skibsbygningsindustrien og sektoren for medicinsk udstyr.

møde om det potentielle anvendelsesområde for fremtidige sektorspecifikke regler for eksportkreditter til skibsbygning.

Ved **det ottende officielle IWG-møde i Brasilia den 19.-21. maj 2015** var der et **vigtigt gennembrud**: IWG-deltagerne blev enige om, at drøftelserne om sektorer nu var så fremskredne, at det giver mening at starte en egentlig diskussion af et overordnet, horisontalt regelsæt for eksportkredittransaktioner. Denne vigtige beslutning markerer overgangen til en ny fase i IWG's arbejde og imødekommer et længe næret ønske fra USA's og EU's side, og den er et klart og velkomment tegn på, at der sker mærkbare fremskridt i gruppens arbejde. Samtidig medfører dette nye udviklingstrin dog også nye udfordringer for IWG. Drøftelserne i gruppen vil blive endnu mere tekniske og krævende, fordi komplekse emner som præmier og rentesatser nu fuldt ud bliver sat på dagsordenen. Desuden vil der være behov for at gøre den institutionelle struktur mere effektiv, og her vil navnlig udnævnelsen af en permanent formand være en vigtig forbedring.

Det **niende officielle IWG-møde** afholdes med USA som vært i oktober 2015, og her vil der blive fokuseret på en reel gennemførelse af overgangen til den nye fase med horisontale drøftelser. EU vil fuldt ud støtte USA i dette arbejde.

Overordnet må det siges, at skønt IWG har haft en vanskelig start, har processen stabiliseret sig og er på vej i den rigtige retning. Det vil naturligvis være nødvendigt med en yderligere indsats i næste fase, men det synes på nuværende tidspunkt fuldt ud berettiget at satse yderligere på IWG som hovedforum for arbejdet med at nå ud til de vigtigste eksportkreditudbydere uden for OECD.

4. Udvikling i OECD i rapporteringsperioden

Langt de mest komplekse og kontroversielle drøftelser i OECD's eksportkreditudvalg i løbet af rapporteringsperioden har drejet sig om **eksportkreditter og fossile brændstoffer**, navnlig når det gælder **finansieringen af kulfyrede kraftværker**. OECD-Rådet angiver i sin ministererklæring om klimaændringer 2014 (6.-7. maj 2014) blandt midlerne til at gennemføre yderligere arbejde også en fortsættelse af drøftelserne af, "hvordan eksportkreditter kan bidrage til det fælles mål om at imødegå klimaændringer". I løbet af det seneste år har der været heftige diskussioner i OECD om dette emne, som i formandens rammer for eksportkreditter og klimaændringer gives høj prioritet på eksportkreditmøderne i 2014 og 2015. Da Den Europæiske Union skal søge at sikre, at dens eksportkreditpolitik også bidrager til at nå målene på det klimapolitiske område, har Europa-Kommissionen fuldt ud støttet OECD's indsats for at modvirke klimaændringer. OECD offentliggjorde i april 2015 formandens reviderede forslag, som kommer til at spille en central rolle i de løbende diskussioner på OECD-plan. Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde et forslag til Rådet med det formål at fastlægge EU's holdning til formandens forslag. Det ville være yderst ønskeligt, om OECD kunne nå frem til en positiv konklusion om disse drøftelser inden den 21. partskonference (COP 21) under FN's rammekonvention om klimaændringer (30. november - 12. december 2015 i Paris).

Hvad angår et andet klimarelateret emne, nåede OECD-deltagerne i juni 2015 helt konkret til foreløbig enighed om reglerne for **eksportkreditter og intelligente net**. På EU's side forudsætter denne aftale, at Rådet vedtager en afgørelse efter artikel 218, stk. 9.

For så vidt angår andre aktiviteter i OECD, skal det erindres, at deltagerne i OECD-arrangementet i november 2013 blev enige om en **sektoraftale om eksportkreditter til jernbaneinfrastruktur (RSU)**. Selv om dette var et vigtigt mål for EU, havde dét at få accept af denne aftale også fra deltagere med ringe handelsmæssig interesse i området krævet en række vigtige indrømmelser. Fordi forhandlingsklimaet i 2014 udviklede sig positivt, var det muligt at få OECD-deltagerne til på ny at gennemgå RSU-teksten og blive enige om at **lette nogle restriktive bestemmelser** betydeligt.

Gennemførelsen af **OECD's sektoraftale fra 2011 om eksportkreditter til civile fly** (ASU 2011) fortsatte i rapporteringsperioden. Det kan ses som et tegn på, at ASU 2011 er en vellykket aftale, at der fire år efter gennemførelsen ikke fremkom nogen væsentlige argumenter for en grundlæggende revision (der formelt ville have været mulig i 2015), og at OECD-deltagerne besluttede at udsætte sagen til 2019.

Der blev desuden i rapporteringsperioden udført yderligere teknisk arbejde vedrørende en **revision af rentebestemmelserne for OECD-arrangementet** og **præmieordningen for OECD-højindkomstlande**, men det har endnu ikke ført til et endeligt resultat.

Kommissionen vil holde Europa-Parlamentet behørigt underrettet om ny udvikling.
eep the European Parliament informed on new developments.